॥८७॥

ताभेदसाध्यान मेदउपायः बलवंतोहि कुतोप्यनिष्टं न गणयंतीत्यर्थः ॥ ३ ॥ अस्य कार्यस्यपरबलाशयपरिज्ञानरूपस्य ॥ सर्वातिशायिपराकमवतोमम पराजयएवनास्ती त्याशयेनाह ॥ पराक्रमादतेइति॥विनिश्वयः निश्वितोपायः स्वबलप्रकाशने प्रयोजनांतरमप्यस्तीत्याह ॥ हतेति॥ अबहृताःप्रवीराः श्रेष्ठाः येषांते राक्षसाः यद्यस्मात् इहभा

विनि रणे मार्दवं एकेनेवैवंपराक्रमःकतस्तादशैरनेकैःकथमस्माकं जयाशेति रणप्रवृत्तिराहित्यंप्रामुयुः ॥ अतः पराक्रमात्परवलस्य मनोभंगरूपं कार्यं सिध्यतीत्याशयः॥४

अल्पशेषिमदंकार्यहष्टेयमसितेक्षणा॥ त्रीनुपायानितकम्यचनुर्थद्वहरूयते॥ २॥ नसामरक्षस्सुगुणायकल्पतेनदानमर्थोपिचितेषु युज्यते॥ नभेदसाध्याबलद्पिताजनाःपराक्रमस्त्वेषममहरोचते॥ ३॥ नचास्यकार्यस्यपराक्रमाहतेविनिश्चयःकश्चिदिहोपपद्यते॥ हतप्रवीराश्चरणेनुराक्षसाःकथंचिदीयुर्यदिहाद्यमार्द्व॥ ४॥ कार्यकर्मणिनिर्वत्तेयाबहून्यपिसाध्यत्॥ पूर्वकार्याविरोधनसकार्यक र्नुमहति॥ ४॥ नत्येकःसाधकोहेतुःखल्पस्यापीहकर्मणः॥ योत्वर्थबहुधावेदससमर्थोर्थसाधने॥ ६॥

ननु स्वाभिसंदिष्टकार्यातिरिक्तकार्यकर णे दोषः॥ स्वामिना हि अभिगम्यनुवैदेहींनिलयंरावणस्यचेत्येतावदेव संदिष्टमित्याशंक्य संदिष्टकार्याविरोधेन स्वामिहितकार्यातरसाधनं दूतस्यालंकारइत्याह॥ कार्येति॥ कार्ये प्रधानकार्ये निवृत्ते सकार्यं कर्तुमहिति ॥ नतु संदिष्टमात्रस्य कथंचित्साधकइत्याशयः ॥ ५ ॥ उक्तमेव विवृणोति ॥ नहीति ॥ यस्तुस्वल्पस्यापिकर्मणअतिशयि तयनेन सिद्धिहेतुर्भवति असावेकोमुख्यःसाधकोहेतुर्नभवति अपितु योद्यर्थं प्रयोजनमल्पेन यनेन बहुधा कर्तु वेद सएवार्थसाधने समर्थः ॥ ६ ॥

सं०कां०

116 911